

això que si examineu les lleis vigents de mutualitats, trobareu que solament les guia el privar el lucre i l'explotació dels uns pels altres, no permetent mai dues classes de socis, i deixant un marge molt gran de llibertat perquè els mutualistes es concretin tots els fins i beneficis combinats que vulguin amb la sola condició que no pugin quotes fixes, sinó per derrama. Aquest criteri del legislador prova a bastament que les mutuals no necessiten capitals de reserva, sinó un gran nombre d'individus, perquè fent la derrama petita assegurui i garanteixi el cobrament a tots els mutualitzats.

Una mutual, per a ésser justa i germanívola, ha de procurar acoblar *tots* els individus que *sentin* aquesta mena de previsió ensem que el companyerisme; és per això que mai no es prenen mesures ni acords de cap mena, fins que la mutual està feta i acabada, i es procura sempre de desvetllar els sentiments de bona germanor.

* * *

Altrament, m'han suggerit aquestes reflexions alguns fets de sentiments de franca companyonia els uns, i de manca de la més elemental companyonia l'altre. Entre els primers, vui fer constar els fets recentment ocorreguts en la nostra Mutual: el company Domènec Pujades, de Salomó (Tarragona), acaba de renunciar el subsidi parcial de 500 pessetes mensuals que li corresponia (perquè era dels cinc grups d'invalidesa) i es conforma espontàniament amb un subsidi de 150 pessetes (!); un company recentment mort, deixà com a *segon beneficiari* la nostra Mutual, malgrat tenir altres familiars a més de la seva respectable muller; com aquest darrer, sabem altres casos que afortunadament viuen; el plebiscit tan demostratiu que s'ha fet (en 8 dies han contestat afirmativament 420 (!!)) sollicitant que el nostre Sindicat s'encarregui de les despeses materials del venerable Dr. Puig i Sais envers la Mutual, ensem que demanant a l'Assemblea General de Delegats que accepti el *jubileu Puig i Sais* perquè entrin en els grups IV i V de Vida els *fundadors de la majoria* dels grups; l'acceptar els riscos que tenien exclosos en les corespondents sollicituds d'admissió a *tots*, o sigui acceptar-los a *tot* risc en l'Assemblea General de Delegats de desembre de 1926, etc. Entre els de manca de la més elemental compa-

nyonia, ja arriben fins a demostrar la falta de respecte i agraïment perdurable que *hem de voler sentir*, sortosament no podem registrar més que el cas de *foragitar* de la Mutual, en els grups IV i V de Vida, els *vells fundadors de la Mutual i del Sindicat*.

Ja veiem quines valuoses demostracions de sentiments de cordial companyonia es vénen produint constantment, les quals demostren d'una manera palesa que ells són els que enforteixen la nostra Mutual, a canvi d'un sol que nega i priva tota mena de companyerisme a uns companys ben dignes de cordial veneració per haver estat els *vells* que amb coratge de *joves* començaren a crear la nostra gran obra, i que, si no l'acabaren, fou precisament perquè no hi havia prou joves que els ajudessin.

¡¡Qui els havia de dir a ells, tan *abnegats i conseqüents*, que vindrien alguns—*pocs*—molt *pocs* joves i fills espirituals seus que sense deixar-los acabar la seva formidable obra, els foragitarien dient-los: *moltes gràcies de les vostres ensenyances, ara ja l'acabarem nosaltres aquesta obra gegantina que per al bé de tots els companys de la nostra terra haveu arribat fins a quasi acomplir; per la sola raó que sou vells, no us volem més al nostre costat encara que sigueu pocs!!* Aquesta és la dolorosa conseqüència d'aquell funest acord, pres en la darrera Assemblea General de la Mutual del Sindicat de Metges de Catalunya, establint la limitació d'edat, i que enguany veurem amb gran joia rectificar per la propera Assemblea, demostrant ben palesament que sols els sentiments són el que fan créixer el caliu de l'amor en la nostra Mutual.

Ara, per acabar, quatre paraules solament parlant del nombres tan fantàsticament retrets.

Fet el càlcul amb el promig d'edat del IV Grup de Vida fundat, afegint-hi el promig d'edat dels *disset* (!! fundadors de la *majoria* dels grups que no hi pogueren entrar, comptant les 10.000 pessetes d'assegurança per a cada un, descomptant el que aquests 17 companys han de pagar en concepte de quota de compensació, deduint-ne el que per excés del triple de quota de garantia ha de posar a condonació cada any i comptant solament l'interès del 4 1/2 de tots aquests capitals, es pot assegurar que l'augment de quota anyal a pagar pels 254 inscrits en el dit grup en el moment de fer el càlcul, resulta de